C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-575/24 Judecătoria Drochia sediul Central
1-24063487-03-1r-19092024 Judecător V.Robu

D E C I Z I E
În numele Legii
23 ianuarie 2025

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ion Talpa
Judecători Ghenadie Liulca, Oxana Mironov

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către inculpatul Gudumac Veaceslav, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din 30.08.2024, prin care:

> **Gudumac Veaceslav *****,** a.n.*****, IDNP*****, originar din ***** şi domiciliat în *****, studii medii, supus militar, căsătorit, are la întreținere un copil minor şi soția cu gradul I de dizabilitate, posedă limba de stat, neangajat, nu a fost reținut/arestat, supus militar, cu grad de dizabilitate, cetăţean al Republicii Moldova, fără antecedente penale,

a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264[1] alin.(1) CP şi în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa în mărime de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Termenul executării pedepsei anulării dreptului de a conduce mijloace de transport urmând a se calcula din momentul devenirii sentinţei definitive, cu includerea perioadei din 26.05.2024.

Măsura preventivă ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport menținându-se până la devenirea sentinţei definitive.

Corpul delict mijlocul de transport de model ”Nissan Almera” *****, care se află la păstrare la Gudumac Veaceslav, urmând a fi lăsat în posesia acestuia fără careva restricții.

Permisul de conducere nr.245700088 emis de ASP la 02.02.2024 privind categoriile ,,B1, B” pe numele lui Gudumac Veaceslav, anexat la cauza penală, urmând a fi expediat la IP ”Agenţia Servicii Publice” pentru anulare.

Un purtător electronic de informații de tip DVD-R, anexat la cauza penală, urmând a se păstra în continuare la cauza penală.

Termenele de judecare a cauzei: în instanța de fond – 11.06.2024-30.08.2024, în instanța de recurs – 18.09.2024-23.01.2025.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că, la data de 26.05.2024, aproximativ pe la ora 01.45, Gudumac Veaceslav, conducând mijlocul de transport de model „Nissan Almera" cu n/î *****, pe traseul R12 or.Drochia, în apropierea staţiei de alimentare cu combustibil „Bemol", cunoscând cu certitudine că acţionează cu încălcarea prevederilor pct.14 lit.a) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere (RCR) care prevede ca „conducătorului de vehicul îi este interzis sa conduca vehiculul în stare de ebrietate, care provoacă reducerea reacţiei" şi ignorând cerinţele pct.10 alin.(2) lit.a) din RCR care indică că „Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliţistului este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus", intenţionat, a urcat la volanul mijlocului de transport indicat, unde a fost stopat de către colaboratorii de poliţie.

Fiind supus testării alcoolscopice cu analizorul concentraţiei de alcool în aerul expirat de tip „Drager-Alcotest 6810" s-a stabilit, că concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat la acesta constituie 0,64 mg/1, care potrivit art.134^{12} alin.(3) Cod penal constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prin aceste acțiuni intenționate, Gudumac Veaceslav a comis infracțiunea prevăzută la art.264^{1} alin.(1) CP – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Judecând prezenta cauză penală în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a concluzionat, că vinovăția lui Gudumac Veaceslav este dovedită prin probele din materialele cauzei, administrate și cercetate în ședința de judecată, ultimul recunoscând vinovăția în comiterea faptelor incriminate, acțiunile acestuia fiind calificate conform semnelor infracțiunii prevăzute de art.264^{1} alin.(1) CP – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

Sentința de condamnare a fost atacată cu recurs de către inculpatul Gudumac Veaceslav, cu solicitarea neaplicării, în temeiul art.79 CP, a pedepsei complementare obligatorii prevăzută de art. 264[1] alin. (1) CP – *anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*, dat fiind recunoașterea vinovăției, căința sinceră, neadmiterea pe viitor a încălcărilor normelor legale, nefiind angajat în câmpul muncii, starea de sănătate este precară, el deținând gardul II de dizabilitate, fiind veteran de război, iar soția gradul I de dizabilitate, are necesitatea de a se deplasa cu mijlocul de transport la instituțiile medicale la necesitate, având la întreținere și un copil minor. Anularea dreptului de a conduce orice mijloc de transport va genera limitarea dreptului la libera circulaţie, precum și va complica câștigul resurselor pentru supraviețuire, precizând că la locul de trai se caracterizează pozitiv, fiind lipsa la evidența medicului narcolog sau psihiatru, ceea ce în ansamblul pot fi acceptate ca temeiuri de aplicare a art. 79 CP.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 447 alin.(1) CPP, (1) *Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.*

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

Părțile la proces, nu au depus referință.

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în condițiile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat*.

Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364[1] CPP, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, asupra cărora inculpatul nu a avut obiecții și nu a solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală și cercetat în ședința de judecată, instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Gudumac Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(1) CP, stabilindu-i în baza acestei norme pedeapsa penală sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit cererii de recurs, inculpatul Gudumac Veaceslav a căzut de acord cu sentința primei instanțe în ce privește stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, în ce privește încadrarea juridică a acțiunilor lui, precum și în latura

pedepsei penale principale, invocându-se dezacordul cu neaplicarea față de el a prevederilor art.79 CP.

Totodată, dat fiind contestarea sentinței doar în latura neaplicării pedepsei complementare obligatorii, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat, bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, urmare a căror, nu s-au stabilit circumstanțe excepționale, ce ar permite aplicabilitatea prevederilor art. 79 CP.

Dispozițiile art.79 alin.(1) CP stipulează, că ținând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie, totodată alin.(1^1) stipulează, că poate fi considerată excepţională atât o circumstanţă atenuantă, cât şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin.(1).

Colegiul reține, că sancțiunea sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în cazul din speță, este una obligatorie, care poate fi neaplicată în cazul prezenței circumstanțelor excepționale, acestea pot constitui o circumstanță atenuantă sau un cumul de circumstanțe atenuante legate de situațiile menționate la alin.(1) al art.79 CP.

De rând cu aceasta, Colegiul reține că dispozițiile art.79 alin.(1) CP nu sunt imperative, posibilitatea neaplicării pedepsei complementare obligatorii urmând a fi apreciată la discreția instanței rezultând din convingerea fermă că atingerea scopului pedepsei penale prevăzut la art.61 alin.(2) CP poate avea loc și fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii, ceea ce nu persistă la caz.

Or, împrejurările cauzei invocate de recurent referitor la temeiurile pentru care se solicită neaplicarea pedepsei complementare prin intermediul art. 79 CP, nu pot fi reținute ca circumstanțe excepționale, ieșite din comun, or, ținând cont de împrejurările comiterii faptei, manifestate prin *conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat,* recunoașterea vinovăției, căința sinceră, aflarea la întreținere a unui copil minor, caracteristica pozitivă de la locul de trai și lipsa la evidența medicului narcolog și psihiatru nu pot fi apreciate drept circumstanțe ce ar face o excepție de la general.

Cât privește argumentul inculpatul-recurent, precum că deținerea dreptului de conducere a mijlocului de transport fiindu-i necesar dat faptului stării de sănătate precară a sa și a soției, necesitând deplasarea lor la instituțiile medicale,

respectiva împrejurare nu are un caracter determinativ pentru neaplicarea pedepsei complementare obligatorii stabilită de legiuitor.

În aceeași ordine de idei, Colegiul ține să menționeze, că deși componența art.264[1] CP este inclusă în categoria infracțiunilor ușoare, totuși făcând parte din domeniul securității circulației rutiere și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, ea este îndreptată spre neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, întru excluderea urmărilor grave ce pot surveni ca rezultat al acestor acțiuni, ținându-se cont și de faptul, că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol.

De aceea atragerea făptuitorului la răspunderea penală pe art.264[1] alin. (1) CP determină necesitatea aplicării în privința lui atât a pedepsei penale principale, cât și a celei complementare, obligatorii, întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor.

În atare împrejurări, Colegiul conchide netemeinicia recursului inculpatului Gudumac Veaceslav, motiv pentru care îl va respinge ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond.

Conducându-se de prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către inculpatul Gudumac Veaceslav, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din 30.08.2024, pronunțată pe cazul penal cu privire la acuzația adusă acestuia în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(1) CP, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.